

dosarul nr. 2ra-1313/18

prima instanță: Judecătoria Cahul (sediul Central), judecătorul: D. Bosîi
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul, judecători: T. Berdilă, I. Dănăilă, G. Vavrin

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova,
Maria Ghervas,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sveatoslav-Bondarev”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zinovia Vasilachi împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sveatoslav-Bondarev”, intervenienți accesoriu Petru Vasilachi cu privire la încasarea contravalorii bunului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Cahul prin care s-a respins cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sveatoslav-Bondarev” și admis cererea de apel depusă de Zinovia Vasilachi,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2015 Zinovia Vasilachi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sveatoslav-Bondarev” (în continuare SRL „Sveatoslav - Bondarev”), cu privire la încasarea contravalorii telefonului mobil de model „Nokia 200” în mărime de 1549 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 22 decembrie 2013 a procurat un telefon mobil de la magazinul „Moldcell”, situat în or. Cahul, 20/6. Peste o perioadă de timp bunul s-a defectat, fiind reparat benevol de vânzător conform garanției bunului. După o perioadă de timp telefonul s-a defectat repetat, motiv pentru care s-a adresat vânzătorului pentru a-i restitui valoarea bunului, deoarece acesta avea defect și nu dorește să-l ducă sistematic la reparație, însă vânzătorul i-a răspuns că telefonul s-a defectat din vina sa și i-a refuzat cererea.

Zinovia Vasilachi, a menționat că consideră ilegale acțiunile vânzătorului, așa cum ele contravin prevederilor Legii privind protecția consumatorilor, motiv din care s-a adresat Agenției pentru Protecția Consumatorului, unde cererea ei, fiind examinată, a fost admisă și prin decizia Agenției pentru Protecția Consumatorului din 05 ianuarie 2015 s-a dispus obligarea pârâtului de a restitui Zinoviei Vasilachi contravaloarea bunului defect.

Reclamanta a precizat că, întru respectarea procedurii prealabile de soluționare a litigiului s-a adresat la SRL „Sveatoslav-Bondarev” cu preaviz, în care a indicat că consideră oportun de a propune executarea benevolă a deciziei nominalizate, însă cererea a rămas fără soluționare.

Reclamanta a relevat că, prin vinderea unui telefon defectat i-a fost cauzate incomodități, prin lipsirea de posibilitatea de a comunica, iar întru apărarea drepturilor sale a fost nevoită să se adreseze la mai multe organe de protecție a consumatorului.

Zinovia Vasilachi a solicitat încasarea de la SRL „Sveatoslav-Bondarev” în beneficiul său a contravalorii telefonului de model „Nokia 200” în mărime de 1549 lei, suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 21 februarie 2016 a Judecătoriei Cahul a fost atras în proces Vasilachi Petru în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului.

Prin hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriei Cahul (sediul Central) a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Zinovia Vasilachi și s-a încasat de la SRL „Sveatoslav-Bondarev” în beneficiul Zinoviei Vasilachi suma de 1549 lei în calitate de restituție a contravalorii telefonului mobil „Nokia 200”, suma de 500 lei cu titlu de recuperare a prejudiciului moral și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 500 lei. A fost respinsă pretenția reclamantei privind adjudecarea cheltuielilor de transport suportate pe parcursul examinării cauzei.

La 04 aprilie 2017 SRL „Sveatoslav-Bondarev” a depus apel, iar la 28 decembrie 2017 cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 31 martie 2017, prin care solicită casarea hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

La 12 aprilie 2017 Zinovia Vasilachi a depus apel, iar la 14 decembrie 2017 cerere de apel motivată împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 31 martie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de SRL „Sveatoslav-Bondarev”, admis apelul declarat de Zinovia Vasilachi, casată parțial hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 31 martie 2017, în partea recuperării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează: Se încasează de la SRL „Sveatoslav-Bondarev” în beneficiul Zinoviei Vasilachi suma de 2 500 lei în contul recuperării prejudiciului moral, suma de 2000 lei în contul recuperării cheltuielilor judiciare suportate pentru asistența juridică și suma de 332 lei cu titlu de cheltuieli pentru transport. În rest hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 31 martie 2017, a fost menținută.

În susținerea poziției date Curtea de Apel a concluzionat că instanța de fond la adoptarea hotărârii a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, însă la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, nu a ținut cont în deplină măsură de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate reclamantei Zinovia Vasilachi, urmare a acțiunilor pârâtului SRL „Sveatoslav-Bondarev”, stabilind astfel, o compensare insuficientă

reclamantei pentru suferințele produse și eronat a ajuns la concluzia de a respinge pretenția reclamantei privitor la încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru transport pe parcursul examinării pricinii.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 08 mai 2018 SRL „Sveatoslav-Bondarev” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 30 ianuarie 2018 și a hotărârii Judecătorei Cahul (sediul Central) din 31 martie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de încetare a procesului (f.d. 187-193).

În motivarea recursului recurentul a menționat că consideră corectă aprecierea circumstanțelor cauzei de către instanța de apel, dar în rezultatul aprecierii greșite a materialelor cauzei, a probelor prezentate în ședința de judecată, a interpretării în mod eronat a legii materiale și procedurale a adoptat o decizie eronată care urmează a fi anulată.

Recurentul mai indică că, instanța de apel incorect a ajuns la concluzia, precum, că prin inacțiunile SRL „Sveatoslav-Bondarev” de a restitui contravaloarea produsului defect și participarea excesivă a reclamantei la ședințele judiciare, acesteia ia fost cauzat un prejudiciu moral.

În concluzie reclamantul a conchis că, ținând cont de faptul, că instanța a apreciat incorect probele prezentate, a interpretat eronat prevederile legale, decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond urmează a fi casate integral, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă încetarea procesului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 30 ianuarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 02 martie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de SRL „Sveatoslav-Bondarev”, la 08 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Sveatoslav-Bondarev” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Sveatoslav-Bondarev” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3),

(4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Sveatoslav-Bondarev” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sveatoslav-Bondarev”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Visternicean